

יורה דעה / דודו פלמה

יהושע בן פרחיה אומר-
עשה לך רב
וקנה לך חבר
והווי דן את כל האדם לכף זכות.

הלל הזקן, עוד לפני שנעשה בית, היה אומר-
הווי מתלמידיו של אהרון
אוהב שלום ורודף שלום
אוהב את הבריות ומקרבן לתורה.

שמאי, שחולק עליו תמיד, אומר-
עשה תורתך קבע
אמור מעט ועשה הרבה
והווי מקבל את כל האדם
בסבר פנים יפות.

יגאל עמיר לא אומר-
לעד הוא יורה דעתו
ביצחק
ושוב יורה בו ושוב
וצוחק.

ואנחנו
בעד מי אנחנו עכשיו?

גיליון מס' 2022 *י'ב בחשוון תשס"ז* 2 בנובמבר 2006

כפר הנשיא * עלון פנימי

sachlav@kfar-hanassi.org.il

השבוע חל יום הזיכרון ה-11 להירצחו של יצחק רבין ז"ל.

"הזיכרון והשכחה הם שני כוחות שאי אפשר לנו לחיות בלעדיהם. אילו היה לעולם רק זיכרון, היינו כורעים תחת משא הזיכרונות. היינו נעשים עבדים לזיכרוננו, לאבות-אבותינו. היינו נראים אז כמו העתק של דורות עברו. ואילו הייתה השכחה משתלטת עלינו – האם היה עוד מקום לתרבות, למדע, להערה עצמית, לחיי נפש?"

(ברל כצנלסון)

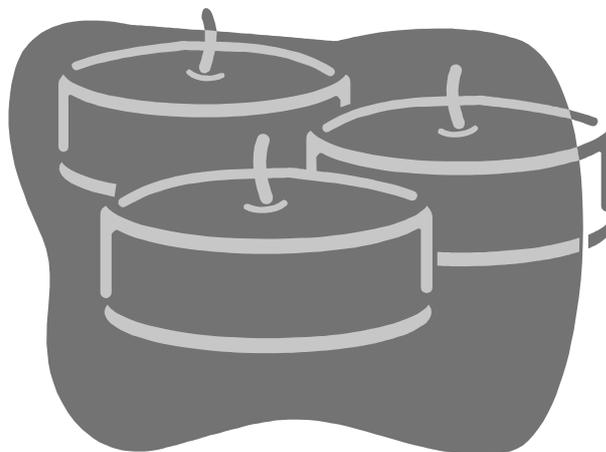
מה טיבו של הזיכרון?

מה טיבה של השיכחה?

מהם הדברים שראוי לזכור? מהם הדברים אותם ראוי לשכוח?

האם קיימת סתירה בין הזיכרון האישי לזיכרון הקולקטיבי?

"הזיכרון נישא תמיד על ידי אנשים חיים. הוא יוצר המשכיות בין עבר להווה ואומר למעשה כי העבר לא באמת עבר. בעזרתו אנו מבינים שמה שאירע בעבר משפיע על מה שאנחנו כיום". (נרה פייר).

ימי הולדת

דיאן ניימרק ניצן ג'קסון	11.11	עדי לינטון נעמה ברור (נכדה) ענבר איסטון (נכדה)	7.11
אורי אדלשטיין אלישע וולפין	12.11	עידן בן-זאב נרית גינת ניב-שולי דדוש	8.11
דגלס ארנולד רפי פרנק שר קסדן זהר דבולט מרב לוי (נכדה-סמברג)	13.11	עדיה שרקי ארז בלגורי	9.11
		גדי עמית אילן המאירי אסי שוורץ ניצן טוביס (נכדה גנסלב) עתליה יצחקי גב' ברכה אגם	10.11

מזל - טוב !

ימי נישואין

בברלי ויוני בן-חיים	7.11
דנה ואודי אגם חן וזהר דבולט ליאת ועמק יצחקי קלי ואבידן פינק	9.11
רחלי ודודי פוקס	13.11

נזכור

גב' קלריס ברמן	17.11.97	בחשון תשכ"ח	יז
גב' נחמה ברנשטיין	14.11.84	בחשון תשמ"ה	יט

פירורים של גשם

יום שני בערב, בחוץ כבר חושך של "שעון חורף", טלפון משושנה שרקי (העורכת בשבילכם) יכול לבשר רק על דבר אחד: היתקלות קרובה בחזית הפירורים... ההימור לא היה קשה מידי, הלוואי שב"טוטו" היה הולך לי ככה... אין מה לעשות, **דורית** אשתי שתחיה שולפת עט נייר וטלפון ומתחילה במלאכת האיסוף, אני מצדי תורם את חלקי בפינוי אחד הילדים מעמדת המחשב ומתיישב לכתוב.

הטלפונים הראשונים הולכים לעמיתנו למלאכת איסוף הפירורים, בתקווה שנתרו באמתחתם מספר פירורים שלא נעשה בהם עדיין שימוש, אם כאלה שנשכחו בטעות, או אפילו כאלה טריים חמים מהתנור שכבר הספיקו ללקט לקראת תורם הממשמש ובא. כך שבאופן כמעט טבעי הטלפון הראשון מצלצל בבית **מזרחי**, ומחפשים את **ציונה**, ולא שם חדרים ב"בית בלונד" לשם שינוי... אחרי ה"מה שוב פעם אתם? וההסברים הדרושים" **ציונה** מתנצלת על המחסור, חיטוט נוסף מצד **דורית** אשתי שתחיה, - פעם שנייה - מגלה, שבה"ד 1 יש כמעט בכל שבוע סיום קורס קצינים של בחורינו המצוינים **ולוטן** עם חבריו לתזמורת תוקע לכבודם בחצוצרה, ותורם את חלקו במאמץ הצה"לי. כל הכבוד.

ואם כבר במשפחת **מזרחי** עסקינן, אי אפשר שלא לברך את **שבי**, מי שיראה אותו מסתובב בימים הקרובים צהוב כולו, ולא מרכילות, קנאה, או מחלה חלילה וחס וחלילה, חייב לברך אותו על הניצחון הגדול בדרכי מול הפועל (3-1) והפעם לשם שינוי גם תוך תצוגת כדורגל משובחת, באמת כל הכבוד, ואני שהירוקים שלי מחיפה מגמגמים משהו העונה, ירוק בינתיים מקנאה, ורק הפסד של האדומים מביא לי חצי נחמה.

ואם אנחנו כבר בסביבה של כדורגל ואדומים, ברכות גם **לגרשי אפשטיין**, **איציק בן דור**, וכל שאר האוהדים השרופים של "השדים האדומים" ממנצ'סטר יונייטד, אין ספק שהעונה יש לנו נחת.

הטלפון הבא מצלצל בביתה של **ארי שטיינר** ממנה **דורית** אשתי שתחיה – פעם שלישית בלי גלידה – מבקשת לספר על טכס הכרזת גרעין "צבר" שנערך בסוף השבוע שחלף, אנחנו לצערנו לא היינו, נפשנו להנאתנו באילת (ימותו הקנאים...) על כך אולי נוסיף בהמשך, בקיצור **ארי** מוסרת שהיה טכס נפלא, הצגה בכיכובם של בני ובנות הגרעין, מלאת הומור וטוב טעם, כתובת אש מרשימה בפארק, שתייה חמה וכיבוד, ומסיבה עליזה בפאב. לטכס הגיעו מאות מוזמנים חברי גרעיני "צבר" לדורותיהם, נציגים של הסוכנות, תנועת הצופים, וצה"ל כמובן. היה מרגש וכיף גדול.

בינתיים הספיקו כבר בן אחד וחמש בנות מהגרעין להתחייל ממש. הבת שלנו **דניאל** עברה מיונים קפדנים ומתישים והתקבלה למחלקה של "קשרי חוץ" בצה"ל. אין לנו ספק שתהיה לנו דוברת ומסבירה נאמנה לעניין הישראלי. ואנו מאחלים לה ולכולם הצלחה בשירות הצבאי, וחזרה הביתה – אלינו – בשלום. ורק **אביב** שלנו אוכל את הלב: איך הפז"מ של אחותו הצעירה כבר דופק, בעוד הוא עדיין ממתין לגיוס.

חברי הגרעין טיילו השבוע במסגרת מסעם להכרת הארץ, באזור חיפה, וטיול "בעקבות לוחמים" ברמת הגולן בהדרכתו של **איציק בן דור**. פעם שנייה, כיפאק למנצ'סטר).

התפילות של **אלזה בן חנוך** מהשבוע שעבר לגשמי ברכה, נענו במלואן, גשמים עזים ירדו כמעט בכל הארץ, (אצלנו קרוב ל-50 מ"מ לפי **ג'וני הרמץ** מודד המשקעים מטעם המשתלה) כרגיל היו גם הצפות פה ושם, ולצערנו כרגיל גם לא מעט תאונות דרכים קטלניות שגבו קורבנות בנפש. אנא סעו בזהירות ועברו לנהיגת חורף, פנייה זו היא גם ולא רק לנהגים הצעירים בינינו שעברו את לימודי הנהיגה והטסט בחודשי הקיץ, וזהו להם חורף ראשון מאחורי ההגה.

אמרנו כאמור שירד גשם כמעט בכל הארץ. אנחנו כאמור נפשנו לנו באילת עיר השמש הנצחית, מטעם ובחסות "קופת חולים – כללית. היה כיף גדול, ובזמן שבצפון אי אפשר היה להוציא את האף מהבית אנחנו שחינו בים האדום. (ימותו הקנאים – כבר אמרתי...)

בסוף השבוע נערך בראש פינה כנס הטלוויזיה, הרדיו, והעיתונות השנתי. אנחנו מצדנו זכינו לארח באירוח הכפרי, את עיתונאי "הארץ". נקוה שהתרשמו לטובה ויזרקו איזה מילה לעידוד התיירות בצפון בכלל ובמלונן שלנו בפרט. אגב מלונן, **קורין** מוסרת שכספים ראשונים של פיצויים על תקופת המלחמה מתחילים לזרום ומעלים חיוך על פניה ופניו של הגזבר.

הטלפון הבא צלצל בביתה של **איילת מרום** כדי לעדכן אתכם במתחדש ובמתרחש, באגף החינוך שבניהולה. בהתחלה אמרה **איילת** בהתנצלות: **ש- no news is good news**.

ואחר כך נאותה לספר **שאילן מדינה** עוזר **לריטה** בימים שהיא לומדת. בתלתן הבוגר נכנסה לעבוד **שירה** שעבדה עד לא מזמן בקיבוץ שמיר ומתגוררת כרגע בעמיעד, הילדים בינתיים מאוד נהנים וכנראה גם היא. בימי שישי מגויס לעזרה גם **אביב רוזנקרנץ** (פעם שנייה) הזכור לטוב כך אומרים מימי המלחמה.

בני מחזור י"ב בבית הספר "עמק החולה" יצאו למסע לפולין ויחזרו בוודאי עם לא מעט חוויות לא פשוטות. מכוחותינו הצטרפו למסע, **נמרוד דדוש**, **ליבנה** **אגם** ו**שקד פרנק**.

ואם כבר הגענו למשפחת **דדוש** זה הזמן לספר **שמיכל** חזרה מטיול ברומניה, **יעקב** (כושי) מצידו גייס חצי משפחה לעזרה בתקופת העדרה של מיכל.

ולא נקפח גם את **ניב דדוש** (פופו בשבילכם) שנשכח בטעות (מתנצלים) בברכות ובתודות לאלה שתרמו מזמנם ומכישרונם להצלחת אירועי סוכות. אין ספק שנגינתו של **ניב** בפסנתר גרמה לעונג רב לכל השומעים ובמיוחד לסבא **ראובן גוטר** שמטפח את הטלנט הצעיר. בימים אלו מחכה **ניב** לתחילת הלימודים במכללת תל-חי במסגרת העתודה הצה"לית אליה התקבל. שיהיה בהצלחה.

השבוע יצוין יום השנה ה-11 לרצח יצחק רבין ז"ל, בצל הדיון המתמשך על עתידו של הרוצח יגאל עמיר, שכנראה גם ילווה אותנו בעתיד.

ומה תגידו על ההישג הזה: כמעט שלושה עמודים ובלי אף מילה על פוליטיקה הנשיא קצב ושאר מריעין ביישין, ואם זה לא הישג עיתונאי, אז מה כן????

זהו-זה להפעם, שלא כעיתונאים רגילים שמחנו לגלות לכם את מקורות המידע שלנו. למי שיש פיזורים טריים, אנא אל תשמרו עליהם בבית (זה מביא נמלים) אל תשמרו אותם בבטן (זה יכול לגרום לעצירות) שתפו אותנו ואת כולם.

וכמו תמיד נאחל לכולכם שבת שלום ושבוע טוב, וכמו תמיד שיעבור לכם הכול ממול.

אבי, דורית אשתי שתחיה (פעם רביעית ואחרונה) אביב גליל, בת-אל, גולן, ליהי וכרמל רוזנקרנץ וכמובן גם דניאל

שעות פתיחה במזכירות הטכנית

מ-111106

ימי א' – ה': מ-8.00 עד 14.00
יום ו': מ-8.00 עד 10.00 בלבד

נובמבר 2006 - חודש הבריאות

שבת	שישי	חמישי	רביעי	שלישי	שני	ראשון
4	3 <u>כל מה</u> <u>שרצית</u> <u>לדעת</u> <u>על הלב</u> ד"ר קליין 10:30 במועדון	2	1			
11	10	9 <u>דיקור סיני</u> = יוחאי 20:30 במועדון	8	7	6	5
18 <u>שבת</u> <u>ספורטיבית</u>	17 הסרט : רפואה משלימה 10:00 במפגש	16 <u>קינסולוגיה</u> <u>תרגילי מוח</u> ג'נט פ. 17:00 במועדון	15	14 טעימות טיפול עד סוף החודש	13 <u>קורס</u> <u>החייאה</u> <u>למטפלות</u> <u>מדריכים</u> <u>והורים</u> 16:30 במועדון	12 <u>רפואה</u> <u>משלימה</u> סרט הכרות עם המטפלים שלנו- בערוץ הפנימי
25	24 <u>מנצח מי</u> <u>שצחק</u> <u>ראשון</u> - הופעה 21:00 במועדון	23	22 <u>אוסטרופורוזיס</u> לנשים - יניתה 17:00 במפגש	21 <u>תזונה</u> <u>נבונה</u> מיכל יודיקין	20	19
		30 <u>בטיחות</u> <u>בבית</u> <u>וסביבתו</u> - מרפאה בעיסוק 17:00 במפגש	29	28	27	26

חודש הבריאות – נספח לתכנית

- א. רפואה משלימה - במסגרת החודש נעשה הכרות עם הרפואה המשלימה דרך המטפלים שגרים בכפר הנשיא – חברים ותושבים. מדהים כמה שיטות ריפוי שונות ומגוונות יש לנו להציע כאן אצלנו. במשך שבוע נקרין סרט בערוץ הפנימי ופעם אחת גם במפגש. לאחר הצפייה בסרט יוכל כל חבר להתקשר עם מטפל שמצא חן בעיניו על מנת לקבל "טעימת טיפול" של 20 דקות תמורת 20 ₪. כן יהיה מפגש עם יוחאי שייתן הרצאה והדגמות על שיטת הדיקור הסיני.
- ב. בדיקת לחץ דם – לחץ דם גבוה הוא מסוכן ולא מורגש. אנשים בריאים אינם מודעים בד"כ ללחץ הדם שלהם. במשך החודש תהיינה שתי תחנות בנוסף למרפאה למדידת לחץ דם מיום א' עד ה': האחת אצל רותי ע. בספריה, בין השעות 8:00 ל-12:00. השנייה בבית יונתן, אצל האחות, בערב בין 20:00 ל-23:00. כולם מוזמנים לגשת ולמדוד.
- ג. קורס החייאה – קורס ההחייאה הוא חובה למטפלות ולמדריכים. עדיין יש כ-9 מקומות פנויים להורים לילדים. מי שמעוניין ייפנה לאיילת מרום, וכל הקודם זוכה.
- ד. ספורט – כולם יודעים שפעילות גופנית הכרחית לבריאות. בשבת ה-18.11 נקיים שבת ספורטיבית עם מספר פעילויות מאורגנות. מי שמוכן לתרום מזמנו ומרצו בארגון פעילות ספורטיבית כלשהי – כדורסל, כדורגל, בדמינגטון, ריצה, טאי צ'י וכד' מוזמן לפנות אלי'.

ושרק נהייה בריאים

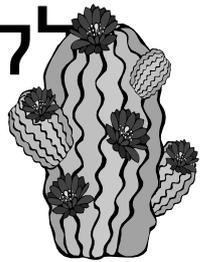

בקרב מאוד ייפתח חוג התעמלות (לא אירובי) שמטרתו הגמשה של הגוף, חיזוק פונקציונאלי, יציבה נכונה, (פילאטיס). החוג מתאים לכול גיל, מצויין ומומלץ לנערות מתבגרות, ואינו בא להחליף כול פעילות אירובית אחרת (הליכה שחייה וכו').

שעות הפעילות כפי שמתוכנן כרגע הן: בימים ראשון ורביעי אחה"צ בין 16.00-17.00 במקלט שליד גן שקד.

לאמיצים ובמידה שתהיה היענות ניתן יהיה לעשות חוג נוסף בשעות 5.15 בבוקר. פרטים נוספים אצל דורית טל" 4713

לקט מערב - טכס ההכרזת של "גרעין צבר"

מילות ברכה והערכה לחברי גרעין ח"ץ

איך מתחילים ומה אומרים כשאני עומד פה מול כולכם ואני רק חלק זעיר מתוך העשייה האדירה שעונה לשם גרעין צבר. אז, אם עדיין לא נאמרו התודות זה הזמן להודות:

לברכה ומשרד הקליטה
לשרוני, מושיק, ליאת ושבי ממערך מג"ן של הנח"ל
לכל חברינו בסוכנות היהודית
לליאור, עידן, עלמה והצוות הרחב של הצופים בחו"ל ובארץ שלא מפסיקים להטריד ולדחוף אותנו קדימה.
לתאו מהתק"ם שדואג לחזק את הקשר בין התנועה הקיבוצית והצופים.
לברוך מנכ"ל הקיבוץ וכל ועדת גרעין צבר בכפר הנשיא.
ההורים המארחים בכפר הנשיא שעושים את עבודתם בנאמנות ובצניעות שאין כמוה.
להורים שמעבר לים שאת היקר ביותר מסרו לנו ותומכים בנו ללא סייג.
לצוות ההדרכה; קארין, מיה רננה ואיריס שלא מוותרות לרגע ועברו כל משבר.

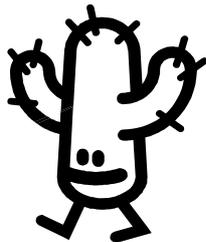
אבל יותר מכל לחברי הגרעין שאומץ ליבם והנחישות להגשים את חלום בנית ארץ ישראל, הם אשר כל בוקר מחדש נותנים לנו (צוות הגרעין) את הכוח להתמודד מול אין סוף האתגרים, בריכוז וניהול גרעין ח"ץ פה בכפר הנשיא.

כשאני פוגש כל בוקר את חברי הגרעין כשהם מתגלגלים מתוך מיטותיהם בדרך כלל ישר לכיתה, אני נזכר איך אריק איינשטיין שר את עוף גוזל ותוהה איך הייתי אני נוהג במקומם של ההורים אשר יקיריהם ארזו ועפו להם מתוך הקן החם והבטוח, אל העולם הגדול רווי הסכנות. ואז כשאני נכנס אל המטבחון הצנוע של הגרעין ומתבונן בפעילות הבליסה של הבנים והבנות, אני מבין שהם אכן עפו מהקן החם, אבל נחתו לתוך קן חדש.
כאן בכפר הנשיא, השוכן הרחק מההמולה הישראלית ישנו קן חם, אוהב, דואג ומחבק שמתוכו יוכלו הגוזלים הצעירים לעוף ולגלות עולם. שאליו יוכלו לחזור תמיד, בעת צרה, בעת שימחה וגם סתם כי.....

כולי תקווה שמהיום ועד אין סוף, התחלנו לבנות קשר אוהב בין בני הגרעין וקהילת כפר הנשיא, בין ההורים בחו"ל וההורים מארחים בגליל, בין קהילות הניכר והכפר האנגלי השוכן ליד הירדן הררי בין גולן והרי נפתלי. אני מזמין את משפחות גרעין צבר בארץ ובחו"ל להצטרף למשפחת כפר הנשיא מהיום ולעולם.

רפי – רכז הגרעין

ברכת נציג ההורים המאמצים

צברים יקרים נוטפי ציונות שלי:

...לפי כך נתכנסנו כאן הערב,

אנו משפחות גרעין צבר,

ועל יסוד זכותנו הטבעית וההסטורית

אנו מכריזים בזאת

כי נהיה לכם הורים טובים,

הורים התומכים בילדיהם

(אך אינם נותנים להם את המכונית, בוודאי לא את כרטיס האשראי),

אנו מתחייבים לעשות כל שביכולתנו כדי שהחיבור בינינו יעצים ויפרח, זאת על

אף ובגלל העובדה שעבר זמן קצר כל-כך מאז שהגעתם וכבר אתם מתגייסים.

כלל חשוב לבנות הגרעין שאסור לשכוח: אין להביא חבר חייל הביתה !!! למה?

א. ככה !!!

ב. האבא מקנא.

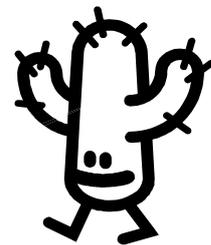
ג. ראה סעיפים א'+ב' לעיל.

המשימה שלנו כהורים פונדקאים היא בין היתר ליצור מצב שבו כאשר תצאו ל"חמשושים", תעלו באופן טבעי על ההסעה צפונה ותרגישו, ולו במעט, שאתם יוצאים הביתה (או כפי שאמרו כבר בתקופתי: "יוצאים הבית").
אם נשיג זאת, הדבר גם יחזק את המשך קיומו של הגרעין כגוף המהווה קבוצה ולא אוסף של חיילים בודדים- תרתי משמע.

צברים יקרים (כבר אמרתי, לא?),
בעצם בואכם לארץ וגיוסכם לצבא כבר ביצעתם מהלך גדול ומשמעותי, הלוואי שרוח זו תישאר איתכם לכל אורך השירות ולא תתפוגג מול קשיי היומיום.
אנחנו נתמוך ככל שנוכל ואולי גם נסכים לעשות כאילו אנחנו אוהבים אתכם.

בהערכה רבה,

תמיר – אבא של יונינה
בשם כל הורי הגרעין

ברכה מאבא

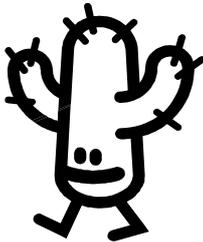
שמי ישי קדם ואני אבא של אדר - שהגיעה לכאן עם גרעין צבר לפני כחודשיים.
זה חודשיים ימים שאנחנו – ההורים של הנערים והנערות היושבים כאן מולכם - מלווים אותם: מקשיבים להם, משתדלים להבין, מנסים להושיט יד א ר ו כ ה.
גם ממרחק של קילומטרים, אנחנו מגלים שהקבוצה הזו היא פשוט חבורה מיוחדת במינה,
קבוצה שתומכת, עוזרת ונלחמת על חבריה, בשעת צרה וגם בימים של שגרה.
ועל כך אני רוצה לשלוח תודה מיוחדת לרפי, ארי ולכל הצוות המסור - שלא נגמרו לו הכוחות, שהשכיל לכוון ולהנחות, שהצליח להכניס ביממה אחת המון דקות של הקשבה, שלא היסס לקפוץ לראש-פינה בכל פעם שמישהו שם נתקע, שידע שהמסע הזה לא יהיה פשוט ובכל זאת הוא הולך בו ברגישות ובנחישות...
...

אנחנו ההורים של אדר – גם אדר ושלושת אחיה – נולדנו בקבוץ רוחמה, ומכירים את המושג "משפחה מאמצת" מקרוב.
גם אנחנו היינו "משפחה מאמצת" לנערים שהגיעו לרוחמה במסגרת גרעין נח"ל, וזו אולי הסיבה שאנחנו מוקירים מעומק הלב תודה לכל המשפחות המאמצות:
"הגוזלים שלנו – אכן פרשו כנפיים ועזבו את הקן",
אבל הם נחתו הישר אל הבית החם שלכם, אל הבריכה, המרכול, הפאב, אל ארוחות הערב המשפחתיות, השיחות והכביסות.

לסיום, אני עוד אוסיף מילת תודה לכל קבוץ כפר הנשיא:
 אז אולי כמו בשירה של לאה גולדברג – החדרים לא הכי מוארים,
 המטבחון קטן לא תמיד נקי,
 יש לבטח עוד חלון שבור בשרותים,
 ומקרר אחד שידע ימים טובים יותר....
 אבל השכנים! השכנים מסבירים פנים, מאירי עיניים ומזמינים!
 ועל כל זאת אני רוצה להודות.

לכם – בנים ובנות יקרים – אני מאחל דרך צלחה!
 הלוואי ותשכילו לשמור על היחד המיוחד שלכם גם שתפנו איש איש למסלולו.
 בשמי ובשם כל ההורים שלכם, אני מבקש מכם – שמרו על עצמכם!
 צאו לשלום ושובו בשלום!

ישי קדם

אני מגרעין צבר

אני מגרעין צבר,
 כל בוקר באולפן, שלישי שישי בבאר.
 אני מגרעין צבר,
 חודשיים מנסה לצאת לראש פינה, אבל לא מותר.
 עלינו לישראל, עברנו לקיבוץ הזה,
 רוצים ערק אשכוליות, מקבלים רק תה.
 כי אני מגרעין צבר,
 נתקענו עם מטבח חלבי ובן רוצה רק "בשר"!!!

(סולו גיטרה)

אין פה אינטרנט, אין לנו כבלים,
 לפחות בקיבוץ הזה כולם מסו.... "ציונים"!!!
 כי אני מגרעין צבר,
 לפני שביזות של הצבא, מתים פה על הכפר.
 אני מגרעין צבר 3X

מילים מילים ואת משמעותן
 סטו יבוא ישאל אותן

ואיך שלא נפנה לראות
 תמיד איתכם נרצה להיות

אז תחפשו במילון
ותגלו "אני עיפרון"

ובימים ובלילות
אתכם אנחנו משגעות
בואו לאולפן
הפעולה התחילה כבר מזמן.

ובלילות ובימים,
אתם אותנו מטריפים
וזה כבר נגמר...
איך השתוללנו לנו פה בכפר.

ואיך שלא נפנה לראות
תמיד איתכם נרצה להיות.

אוהבים, מאמינים, גאים
וכבר מתגעגעים.

הצוות קארין, מיה, איריס ורננה.

כבר מתגייסים
כבר חיילים
אבל עדיין צעירים

למטבחים ולשמירות
לאימונים, למסעות
תיקחו איתכם תזכרונות
אתכם אנחנו אוהבות!

ובימים ובלילות
אתכם אנחנו משגעות
בואו לאולפן
הפעולה התחילה כבר מזמן.

רגע שנייה,
הזמן עבר לנו כך במהרה
זו הייתה תקופה כל כך יפה
בה נזכר ונתפאר
בגרעין (חץ) השווה ביותר

קטעים מתוך "גילוי מצבה" של יופי אפטרות ז"ל

ביום שישי שעבר נפגשו משפחת אפטרות המורחבת וחברים לגילוי מצבתו של יופי. לאחר מספר מילים מרגשות לייד הקבר כשגשם מטפטף

מעלינו וריח האדמה החזק המשכנו למועדון החברים. כשגשם זלעפות יורד מבחוץ, שר לנו ארז משיריו לזכרו של אביו. למרות שלא ניתן להעביר את צלילי הגיטרה וקולו של ארז לצד הסערה בחוץ אפשר רק ממילות השיר להתרגש. ארז אני מרגישה כאחותך והקשר כידוע חזק (גם שכיתתנו פזורה בעולם) והעצב שלך הוא שלי ותמיד יהיה לך ולמשפחתך המקסימה מקום בליבי. יהי זכרו של אביך ברוך. ולכל משפחת אפטרטרוט היקרה והמיוחדת – הרבה אהבה. אלינועה

געגועים/ ארז אפטרטרוט

אבני הבזלת על הנוף פזורים
ניצבים כמזכרת לזמנים קדומים
וממול הרי הגעש והאש בהם מזמן כבה
מברכים את בוא השמש
כל בוקר בזריחה.

איך אני מתגעגע
אל הטבע היפה
אל היובש של הקיץ
ובחורף ליורה
כל עונה וכל עונה
בתפאורה שונה
מלבישים את השנה.

מעיינות של מים בצד ההר נובעים
לצדם חורבות של ישובים עתיקים
עכשיו שפני הסלע
על גבי האבנים
משתזפים בחום השמש
את החורבות הם מיישבים.

איך אני מתגעגע
אל הטבע היפה
אל הנוף שבו גדלתי כל מקום אני רואה
עמק החולה הגולן
הכנרת והר כנען.

הירדן זורם בשבר העמוק
מתפתל ומתעקל גדותיו תמיד ירוק
והמים מתקצפים זועמים וסוחפים

בעלי חים אל המים באים
 בשעות הדימדומים אפשר לראות אותם שותים
 עם קצת מזל נראה חזיר, שועל או אייל.

אך אני מתגעגע
 אל הטבע היפה
 אל הקוץ והסלע
 והנוף המשתנה
 כל מקום כל כך מוכר
 בליבי תמיד נשאר.

אך אני מתגעגע אל הטבע היפה
 אך אני מתגעגע אל הטבע היפה.

להיפרד / ארז אפטרות

אבא, כל כך הרבה דברים,
 רציתי להגיד לך אך לא היו מילים.
 ישבתי לידך, אחזתי בידך,
 אך בעיניך אין תקווה.
 הסוף קרב, הסוף בא,
 לא ממהר, אכזר נורא.
 גופך עייף, כבר לא יבריא,
 אתה עוד פה, אתה איתי.

ואיך אומר לך שלום?
 איך אומר בסוף היום?
 אתה עוד פה אני איתך,
 יחד בפעם האחרונה.
 וזאת היא הפרידה,
 ליבי בפנים נקרע,
 לא אהיה פה לצידך, בשעתך
 האחרונה.
 מהר אחזור, אותך לקבור,
 אחזור מהר, השבת נשמתך לאור.

ואיך אומר לך שלום?
 איך אומר בסוף היום?
 אתה עוד פה אני איתך,
 יחד בפעם האחרונה.

ואיך אומר לך שלום?
 איך אומר בסוף היום?
 אתה עוד פה, אני איתך,
 יחד בפעם האחרונה.

אבא, אני מעט לוחש,
 אבא, אתה קצת מתרגש,
 אבא, עיניך נפקחות,
 אך אותי כבר לא רואות.

קריסת מרכזיית הטלפונים

סוף השבוע האחרון היה "מבורך" בסופות ברקים חזקות במיוחד. המרכזיה שלנו קלטה אחד (או יותר) מהברקים האלה והתוצאות היו כבדות למדי.

אומרים שהברק אינו מכה פעמיים באותו המקום. תאמינו לי שמכה אחת הספיקה לגמרי!!

תוצאות שנצפו בשטח:

המרכזיה שותקה בכ 80% מפעילותה. המחשב הראשי במרכזיה, שבק חיים לכל חי. לא ניתן לתקשר עם המרכזיה. מערכת רישום השיחות נתקעה למשך כ-24 שעות הקווים הישירים של בזק נותקו לאחר שריפת מרכיבים מסויימים במערכת. מערכת התקשורת הנלווית למרכזיה קרסה אף היא.

נזקים נוספים בדוקים:

מערכת האינטרנט המשיכה ברובה לתפקד אם כי גם כאן היו תקלות מקומיות לאחר שמספר רכיבים נהרסו מפגיעת הברק. נזקים נוספים כגון מחשבים אישיים וכיוצ"ב לא ידועים לי אלה משמועות בלבד.

התאוששות מהמצב:

כבר ביום ראשון חזרה המרכזיה לתפקד ברובה כשהנזקים מעורכים בכמה אלפי דולרים!!
אומרים לי שיצאנו בזול!!

לא אפרוס כאן את כל השאלות שנשאלו בעניין אבל שאלה אחת הייתה מעניינת במיוחד:

"תגיד, אתה חייב לתקן את זה היום?! כל כך שקט בלי טלפונים".
נו.....ככה אפשר לבנות חומה? .....

שבת שלום - דוד

הודעה מהדואר

החל מיום ו' 3/11/06 לא תהיה חלוקה ואיסוף דואר מראש פינה בימי שישי.

סניף דואר ראש פינה יהיה סגור.

מי שזקוק לשירות דואר יוכל לגשת לדואר בחצור.

ספרים חדשים בספריה 26.10.06

עקב אי אלו תרומות מחברים ואחרים, ישנם הרבה ספרים חדשים בספריה החדש....

מספר	מחבר	שם הספר	סוג
75386	רם אורן	ימים אדומים	אהבה תרום מדימני
75387	רות אלמוג	באהבה, נטליה	רומן נעורים
75388	ארתוא סי. קלארק	מזרקות גן העדן	מדע בדיוני
75389	סי.אס. לואיס	ביטול האדם	פילוסופיה נוצרית
75390	תמרה ברנע	הווירוס לא עוצר במחסום	מע' הבריאות פלסטין/ישראל
75391	סיעד אבו-ריש	ילדי ביתוניא	חוויה הערבי
75392	גילי זיוון	דת ללא אשליה	פילוסופיה יהודית
75393	מואיז בן-הראש	בשערי תנג'יר	חוויה תפוצתי
75394	חנאן אלשיח	אטאטא את השמש מהגגות	רומן לבנוני
75395	אלטייב צלאח	בנדרשאה	ספרות פלסטינאי
75396	מוחמד בראדה	כמו קיץ שכבר לא יחזור	רומן ערבי
75397	קודא ברקאת	החורש במים	" "
75398	מוחמד דרוויש	ציון קיר	" "
75399	טאהא מוחמד עלי	שירים	שירה
75400	סירין אלחוסייני שהיד	ירושלמית	חוויה פלסטינאי
75401	רוברט האריס	פומפיי	רומן - ימם האחרונים של העיר
75402	הישאם מטאר	עולם של גברים	סיפורי חיי אפגניסטאן
75403	קרלוס רואיס סאפון	צילה של רוח	רומן
75404	סוזן בארון	ציור בצבעי מים	אמנות הציור
75405	אדגר אלן פו	העורב ושירים אחרים	שירה
75406	סימון דה בובואר	המין השני	אי שיוון המינים
75407	ג'ודית לוין	אויבי, אהובי	שנאת גברים ודו ערכיות נשית
75408	דליה רביקוביץ	כל השירים עד כה	שירה
75411	איאן מקויואן	אהבה עיקשת	רומן
75412	גבי ניצן	פרא	רומן
75413	אלכס גרלנד	החוף	רומן
75414	פטר הוג	חוש השלג של סמילה	רומן בלשי
75415	סטיבן קינג	בית שחור	סיפור מתח
75416	יאיר לפיד	החידה השישית	רומן
75417	הגר ינאי	אישה באור	רומן
75418	דיוויד בדיאל	זמן לישון	רומן
75419	יגאל סרנה	מוזונגו	התרסקות מטוס באוגנדה
75420	אתגר קרת	הקייטנה של קנלר	רומן
75421	דוד בوسی	פרא אציל	רומן
75422	מירי רוזובסקי	אותה אהבה, כמעט	רומן
75423	מארי-פרנס היריגוין	הטרדה נפשית	סוציולוגיה
75424	ד"ר תומס הריס	אני בסדר, אתה בסדר	פסיכולוגיה שימושית

בקרוב נפרסם רשימה של ספרים חדשים נוספים..... צוות הספריה

"אשת חייל מי ימצא"

הרולד וולך וועדת בנים מצאו אשת חייל.
 אני רוצה להודות בשמי ובשם עשרות בני משק לך, אבלין, על היותך רכזת
 ועדת בנים מספר אחת! על יכולת ההתמדה שלך, הרצון העז "להזיז קירות"
 ולהילחם עבור כל אחד ואחד מבני המשק.
 תודה לך על היותך מסורה, עניינית, עם אוזן קשבת, שבכל שעה ניתן לפנות
 אליך ותמיד תקשיבי ותנסי לעזור.
 הלוואי שירבו כמותך בקיבוץ.
 להתראות
 רינת

על רגעים של צער ורגעים של אושר ...

עם היוולדו של האדם הפקיד בידיו האלוקים שתי קופסאות מרובעות
 אפורות ופשוטות מראה.

שאל האדם את האלוקים לשם מה שתי הקופסאות?
 אמר אלוקים לאדם: "בקופסא אחת תניח את כל החוויות הטובות של
 חיך, את רגעי הנחת והשמחה, את שעות האושר והצחוק, כל דבר
 שגורם לך עונג, שממלא אותך באהבה תניח בקופסא הראשונה".

"ומה אשים בקופסא השנייה?"
 שאל האדם. את כל רגעי הכאב והצער " אמר לו האלוקים. "את כל
 אותם רגעים של בדידות, את הרגעים שמשאירים בך הרגשה של אי
 נוחות, תניח בקופסא את המועקה והכאבים, את הבכי והייסורים, את
 כל החוויות הלא נעימות של חיך"
 "ואיך אדע להבחין בין הקופסאות? שאל האדם. "
 שתיהן אפורות ופשוטות".
 "ברגע שתתחיל למלא אותן בתוכן תדע להבחין ביניהן" הבטיח לו
 האלוקים.

החל האדם את חייו. את כל רגעי השמחה והאושר הניח בקופסא
 אחת, ובשניה הכניס את רגעי הכאב והצער. במהלך השנים החלה
 קופסת האושר להשתנות, היא לא הייתה עוד אפורה אלא צבעונית,
 ועם כל חוויה שמחה נוסף בה עוד צבע ועוד דוגמא עליזה. אך קופסת
 הצער לא השתנתה מעולם, צבעה נותר אפור רגיל ומשעמם.

הגיע יומו של האדם לעמוד בפני בורא עולם. כשהגיע לשערי שמים
 התבקש האדם להציג בפני האלוקים את קופסאותיו. הרים האדם את
 קופסת האושר הצבעונית, והנה היא כבדה, אבל משקלה לא הכביד
 עליו והוא יכול היה לשאת אותה אל לפני כיסא הכבוד ולהניח אותה
 לרגלי האלוקים. גם קופסת הצער לא הייתה כבדה, משקלה כאילו לא

השתנה במשך השנים.

פתח אלוקים את קופסת האושר והחל מפזר רגעי שמחה בהיכל. פיזזו רגעי האושר סביב האדם, והזכירו לו כמה מאושרים וטובים היו חייו שמח האדם בזיכרונותיו החיוביים והודה לאלוקים שגרם לו לאסוף אותם כל חייו.

הגיע רגע פתיחת קופסת הצער.... התכווץ האדם במקומו, הוא לא רצה שאלוקים יפזר בהיכל את שעות הכאב של חייו, הוא לא רצה להיזכר בבדידות ובייסורים, במועקה ובכאבים. "פתח את הקופסא" הורה לו האלוקים. פתח האדם את הקופסא והביט לתוכה והנה היא ריקה. בתחתיתה פעור חור גדול. "אני מצטער" אמר האדם לאלוקים. "כנראה פגמתי בקופסא במהלך השנים. יש בה חור ודרכו כנראה ברחו כל רגעי הצער, אין לי שום רגע עצוב להציג בפניך".

חיך האלוקים אל האדם. "הקופסא שלך אינה פגומה. ככה נתתי לך אותה - עם החור".

האדם לא הבין. "קופסא עם חור? לשם מה?". אמר האלוקים. "לאדם קשה להתנתק מהרגעים של חייו, בין אם אלה רגעים של אושר או רגעים של עצב. מאחר ולא רציתי שתאגור את רגעי הצער, נתתי לך קופסא עם חור שדרכה יכלו רגעי הצער לצאת ולהעלם מחייך. לא רציתי שתישא את משא הכאב לאורך כל החיים, מספיק שחווית את הצער פעם אחת, אינך צריך לשוב לחוות אותו בשנית".

"אם כך לשם מה בכלל נתת לי את הקופסא?" שאל האדם. "אין האדם יכול להימנע מהזיכרונות", אמר האלוקים, "הזיכרון הוא חלק ממהות האדם. בעוד שאני רוצה שאדם יזכור כל רגע משמח בחייו, אינני רוצה שיזכור כל פרט ופרט של הכאב - לכן קופסת האושר נועדה לאגור וקופסת הצער נועדה לשחרר את הכאב".

אכן - זה מה שראוי לאדם לעשות - לזכור את הרגעים הטובים של החיים, ולשכוח את הרעים - אין טעם להתמקד בכאב - הוא מכביד ומגביל, בעוד האושר והשמחה מציעים את האדם קדימה ומקלים עליו את החיים.

